

«فیلم کوتاه» فرزند «فیلم بلند» نیست

فرید سجادی حسینی بازیگر سینما درباره جشنواره فیلم تهران گفت: به نظر در شرایط فعلی ما و سینما، برگزاری جشنواره فیلم کوتاه تهران، اتفاقی درست است. به هر حال عده‌ای با خرد جمعی شبانه روز درباره نحوه برگزاری جشنواره فکر کرده و به نتیجه رسیده‌اند. در این رویداد هم پروتکل‌ها در حد مقدر رعایت می‌شود و به نظر برگزاری جشنواره به این شکل خوب است. وی افزود: کرونا به همه مشاغل و ارکان اقتصاد جهان لطمه زد، سینما هم صنعتی بود و جیبی است که بعد فرهنگی و اقتصادی

تحلیلی بر اظهارات پوران درخشنده پیرامون معضلی که در حوزه هنر هفتم وجود دارد

ورود جوانان ممنوع!

باور کنیم در میان همین خیل انبوه جوانان علامتد که پشت درهای سینما مانده اند، بسیاری از علی نصیریان‌ها و محمدعلی کشاورزها و عزت الله انتظامی‌ها و علی حاتمی‌ها و فاطمه معتمد آریاها و شهبلا ریاحی‌ها و کتایون ریاحی‌ها، پوران درخشنده‌ها وجود دارند که می‌توانند دوباره به سینمای ایران اعتباری خاص بدهند و چه بسا که با ورودشان بسیاری از ریشه‌های بیماری خاص سینما خشک شود

دارد، برسد» او می‌خواهد بازیگر شود، اشکالی هم ندارد. تمام تلاش را هم می‌کند. حال لحظه ورود فرا رسیده اما از میان خیل عظیم جوانانی که چنین آرزویی دارند و برای رسیدن تلاش‌های شنبانه روزی را انجام داده‌اند تنها عده محدودی می‌شوند نوبد محمدزاده، حامد پناه، شهاب حسینی، الناز آذرگوسد، نازنین بیاتی، نگار جواهریان، بقیه پشت درهای بسته یا به عبارت بهتر سدهای قرار گرفته شده در مقابل سینما می‌مانند و راهی به داخل پیدا نمی‌کنند. این سرنوشت آنهاست، با اینکه اگر نگوئیم تمامشان، می‌توانیم مدعی شویم که اکثریتشان هم استعداد دارند، هم دانش دارند و هم تخصص مورد نیاز تبدیل شدن به یک بازیگر خوب. فقط میدان به آنها داده نمی‌شود، اجازه ورود پیدا نمی‌کنند. خیلی اگر شانس بیابند نهایتاً ایفای نقش‌های دانشجویی در سالنهای تنگ و تاریک تئاترهای خصوصی نصیبشان بشود اگر نه بسیاری از همین جوانان حتی به این مرحله هم نمی‌رسند و سرخورده‌تر از همیشه با هزینه کلانی که از دستشان رفته قید حضور در کارهای هنری سینما را می‌زنند. از سوی دیگر عده‌ای را در همین سینما می‌بینی که به ساده‌ترین شکل ممکن بدون هیچ تلاش و هزینه‌ای بر اثر یک اتفاق خیلی ساده به سینما راه پیدا می‌کنند و به بازیگری مشغول می‌شوند. حال این اتفاق ممکن است به خطر چهره زیبایشان باشد، ممکن است به دلیل آشنا بودن با کارگردان و تهیه‌کننده باشد و یا حتی داشتن پول بسیار که در اوضاع کنونی سینما باعث می‌شود که یک تکه سنگ را به بازیگر تبدیل کند. این مسائل را تنها این گزارش بیان نمی‌کند، بلکه خود اهالی سینما و کسانی که نه از دور، بلکه از فاصله بسیار نزدیک دستی بر آتش سینما دارند، بیان می‌کنند. یکی از این افراد که با توجه به رزومه پرباری که در عرصه سینما دارد می‌توان به سخنانش استناد کرد پوران درخشنده است. توجه داشته باشید وقتی داریم از پوران درخشنده حرف می‌زنیم از کارگردانی که کوهی از تجربه و فیلمسازی را درجنته دارد، سخن می‌گوییم. این کارگردان با سخنانی که در ابتدای این گزارش از زبان او منتشر کردیم نشان می‌دهد که جدا از دغدغه فیلمسازی اجتماعی، دغدغه‌های دیگری هم دارد که یکی از آنها مرتبط با موضوع همین گزارش است. دغدغه‌ای که ما در این گزارش از آن به عنوان «ورود جوانان ممنوع» استفاده کرده ایم. درخشنده خودش آموزشگاه بازیگری دارد و در بطن این مسئله‌ها وجود دارد. پرسش اساسی این کارگردان آن است که چرا جوانی که تلاشش را کرده، آموزشش را دیده و تخصص را پیدا کرده برای ورود به سینما باید با مشکل مواجه شود؟ چرا جلویش را می‌گیرند؟ تا چه زمان قرار است سینما در دست عده‌ای خاص باشد و فقط به آنها بها داده شود؟ مگر نه اینکه آنها هم روزی در ابتدای راه بودند و از یک جایی با بر عهده گرفتن یک نقش در یک فیلم کار خودشان را آغاز کرده‌اند؟ خب اگر این رویه منطقی است چرا این امکان باید از بقیه سلب شود؟ وقتی می‌گوییم سلب شد یعنی ما (که دست اندرکار سینما هستیم) داریم این سلب شدن را ایجاد می‌کنیم، ما داریم سد راه ورود این جوانان می‌شویم، ما اینکه می‌دانیم آنها تمام مسیر را تا اینجا درست و اصولی طی

کوتاه و هم فیلم بلند داستانی، هر دو به موازات یکدیگر پیش می‌روند نباید فکر کنیم که فیلم کوتاه بچه‌ای است که قرار است بزرگ شود، بازیگران فیلم کوتاه و بلند به یک شکل کار می‌کنند، فرم‌ها و قالب‌بندی‌ها در هر دو سینما حرفه‌ای هستند، اما فرقی این است که جوان‌های خوش فکر، با ایده‌های درخشان به عرصه فیلم کوتاه وارد می‌شوند، اینها فیلم کوتاه می‌سازند و وقتی شرایط مهیا شد، به سمت ساخت آثار بلند می‌روند.

کرده‌اند و حال که می‌خواهند وارد شوند با سد محکمی مواجه می‌شوند که جلویشان را گرفته است. آن سد را ما ایجاد کرده ایم. چرا؟ اگر به بازیگر نیاز نداریم که بر اساس آنچه پوران درخشنده در ابتدای سخنانش درباره نیاز به ورود خون تازه به پیکر سینما بیان می‌کند اتفاقاً نیازمند رخ دادن چنین موضوعی هستیم، اصلاً چرا بازیگر تربیت می‌کنیم؟ چرا به آنها آموزش می‌دهیم؟ چرا پول وقتشان را هدر می‌دهیم که بیایند آموزش ببینند تا بلکه بازیگر شوند؟ اگر به بازیگر جدید نیاز نداریم چرا خودمان و آنها را سرکار می‌گذاریم؟ اصلاً اگر سینما به بازیگر جدید نیازی ندارد اساساً چرا باید اینهمه آموزشگاه بازیگری در سطح کشور وجود داشته باشد؟ وقتی آموزشگاه ایجاد می‌شود، وقتی مجوز تأسیس‌اش صادر می‌شود یعنی نیاز است که بازیگر تربیت کنیم، اگر نیاز است پس چرا وقتی که جوانان پرسوه آموزش را از سر می‌گذرانند آنها را با موضوعیت ورود مواجه می‌کنیم؟ عده‌ای معتقدند: «مگر ما آنها را آموزش می‌دهیم که حال باید پاسخ این پرسش را بدهیم؟» عده دیگری می‌گویند: «مگر تولیدات سینمایی در طول یکسال چقدر است که اینهمه بازیگر نیاز داشته باشد؟» برخی هم می‌گویند: «خودمان هر ۳۶۵ روز سال بیکاریم، حال بیاییم درهای سینما را باز کنیم تا کلی آدم جدید واردش بشوند؟ در این صورت که آن نان خالی که دست می‌آوریم هم دیگر نصیبمان نمی‌شود» در این میان برخی هم هستند که می‌گویند: «ما نه تنها مانعی برای ورود جوانان ایجاد نمی‌کنیم بلکه از این موضوع حمایت هم می‌کنیم، منتها موضوع این است که ما در سینما کاره‌ای نیستیم که بخواهیم سدهای ایجاد شده برای ورود جوانان به سینما را از میان برداریم» تمام این دلایل منطقی هستند و البته نشان می‌دهند که سینما با تمام اغواگری خاصی که برای جمع‌کنندگی از جوانان ایجاد کرده از بیماری خاصی رنج می‌برد، بیماری خاصی که شاید یک موضوع واحد به نظر بیاید، اما بی‌شک ریشه‌های زیادی دارد که در دل هنر هفتم در سرزمین ما ریشه دوانده است.

اگر سینما بد است چرا اینهمه متقاضی دارد؟ اگر سینما بد است چرا راه‌هایش نمی‌کنند؟ اگر حال سینما خوب نیست چرا اینهمه زرق و برق دارد؟ اگر نیاز به ورود جوانان نیست این بازیگرانی که هر از چند گاه از فضای مجازی، از طریق پول و پارتی و از هزاران طریق دیگر وارد سینما می‌شوند چه می‌گویند؟ چگونه وارد شده‌اند؟ اگر ورود به سینما این سلسه مراتب دارد و به قول شما اینهمه کارشناسی شده به انتخاب بازیگر اقدام می‌کند این بازیگرانی که بعد از ورود به ظاهر سهل و آسان به سینما، گنجایش ماندن در این حوزه را نداشته و به قولی خودشان را کم کرده‌اند، از کجا آمده‌اند؟ این تششت آرا که عده‌ای از اهالی سینما می‌گویند نیازمند ورود جوانان هستیم و عده‌ای دیگر مانع این ورود می‌شوند، از کجا نشأت گرفته‌اند؟ این پرسش‌ها به همراه پرسش‌های متعدد دیگر را می‌توان ریشه‌های این بیماری قلمداد کرد؛ بیماری‌ای که هیچ کس به آن توجه نمی‌کند و همه دوست دارند با تمام این موارد در سر جای خود در حوزه هنر هفتم باقی بمانند و این یعنی همواره باید شاهد درد و رنجی که سینما از این بیماری و ریشه‌هایش می‌برد، باشیم. اما پایان کار اینجا نیست، پایان کار در بخشی از سینما جوانانی هستند که استعداد دارند اما استعدادشان پشت درهای بسته سینما به هدر می‌رود و به هیچ انگاشته می‌شود، باور کنیم در میان همین خیل انبوه جوانان علاقمند که پشت درهای سینما مانده‌اند، بسیاری از علی نصیریان‌ها و محمدعلی کشاورزها و عزت الله انتظامی‌ها و علی حاتمی‌ها و فاطمه معتمد آریاها و شهبلا ریاحی‌ها و کتایون ریاحی‌ها، پوران درخشنده‌ها وجود دارند که می‌توانند دوباره به سینمای ایران اعتباری خاص بدهند و چه بسا که با ورودشان بسیاری از ریشه‌های بیماری خاص سینما خشک شود. در بخش دیگر سینما نیز تپه‌ی شدن کلیت سینما از حرفه‌ای گری و کاربلدی خاصی است که نتایج شومش را در دراز مدت عیان و آشکار می‌کند. آن هنگام که دوره جوانان یا به سن گذاشته امروز که در سینما حضور دارند پایان یابد و مانگهان بینیم سینمای ما از مردان و زنان حرفه‌ای و کاربلد که می‌توانند کشتی هنر هفتم سرزمینمان را در عرصه‌های معتبر جهانی به جلو هدایت کنند و موجب درخشش نام ایران و ایرانی در جشنواره‌های مهم و معتبر بین‌المللی شوند خالی شده و دیگر تقریباً هیچ حرفی برای گفتن ندارد.

پارامونت «تاپ گان» را فروخت

کمپانی پارامونت در طول همه‌گیری بیماری و تعطیلی سینماها تعدادی از آثار مهم خود را به سرسویی‌های بزرگ استریم مثل آمازون و نتفلیکس فروخت. فقط در سال ۲۰۲۰، پارامونت فیلم‌هایی مثل «دادگاه شیکاگو ۷» و «طوطی شوق» را به نتفلیکس فروخت. این شرکت همچنین حق پخش فیلم‌های «دون پشیمانی» و «بازگشت به آمریکا ۲» را به آمازون فروخت. اما دو مورد از عناوین برجسته کمپانی پارامونت که در تقویم آکران سال ۲۰۲۱-این کمپانی قرار دارند، فیلم‌ها «تاپ گان: مائوریک» و «هاموریتغیر ممکن» است که در هر دوی آنها تام کروز به بازی می‌پردازد. به گزارش مهر به نقل از ایندی وایر، هم نتفلیکس و هم اپل برای خرید حق انتشار فیلم «تاپ گان: مائوریک» تمایل داشته‌اند. اما از آنجا که احتمال موفقیت این فیلم در گیشه زیاد است، کمپانی پارامونت این درخواست‌ها را نادیده گرفته و قصد آکران آن در سینماها را دارد.

«برانا» «جانسون» می‌شود

کنت برانا بازیگر سرشناس سینما و تئاتر بریتانیا در سریالی جدید از اسکای تی‌وی در نقش بریس جانسون نخست وزیر این کشور جلوی دوربین می‌رود. این سریال درام با عنوان «جزیره مقتدر» در ۲ قسمت به کارگردانی و نویسندگی مایکل وینترباتم چهره کهنه‌کار و سازنده آثاری چون «سفر» ساخته می‌شود. ساخت این پروژه نخستین بار در تابستان اعلام شده بود اما اکنون با انتخاب شرکای پخش و معرفی بازیگران جنبه عملی‌تری گرفته تا بتواند رویدادهای پیرامون بوریس جانسون و دولت او را در مواجهه با موج اول پاندمی را شکل بدهد. خود جانسون اواخر مارس به دلیل ابتلا به کرونا مدتی در بیمارستان بستری شد و چند روز را هم در بخش مراقبت‌های ویژه (آی‌سی‌یو) گذراند. قرار است این سریال پاییز ۲۰۲۲ به نمایش درآید. به گزارش مهر به نقل از وراپتی، تیم شپینم دبیر سیاسی ساندی تایمز به عنوان مشاور با این سریال همکاری می‌کند.

کامبیز درم‌پخش و سند معنوی به نام کتاب

صورت کاریکاتور نیستند و می‌توان به عنوان تابلوی نقاشی از آنها استفاده کرد. او ادامه داد: سال‌هاست راجع به این موضوع کار می‌کنم. به مرور کارها زیاد شد و در حدود ۶ گالری به نمایش درآمد. بسیاری از تصاویر به فروش رفت و با استقبال مواجه شد. این آثار چهره دیگری از کارهایم است و از علاقه به حیوانات

فرید سجادی حسینی بازیگر سینما درباره جشنواره فیلم تهران گفت: به نظر در شرایط فعلی ما و سینما، برگزاری جشنواره فیلم کوتاه تهران، اتفاقی درست است. به هر حال عده‌ای با خرد جمعی شبانه روز درباره نحوه برگزاری جشنواره فکر کرده و به نتیجه رسیده‌اند. در این رویداد هم پروتکل‌ها در حد مقدر رعایت می‌شود و به نظر برگزاری جشنواره به این شکل خوب است. وی افزود: کرونا به همه مشاغل و ارکان اقتصاد جهان لطمه زد، سینما هم صنعتی بود و جیبی است که بعد فرهنگی و اقتصادی

آفتاب یزد - گروه فرهنگی: چندی پیش پوران درخشنده کارگردان صاحب سبک و شناخته شده سینما در گفتگویی پیرامون ورود جوانان آموزش دیده به سینما بیان کرده بود: «مانیا مند ورود خون تازه به رگ‌های سینما هستیم که با حضور علاقه‌مندان به بازیگری می‌توانیم این کار را انجام دهیم. باید قانونی وجود داشته باشد تا استعدادها از بازیگران جوان و بچه‌های آموزش‌دیده در آثار تصویری را اجباری کنند. در واقع به نظر می‌رسد باید از فیلمسازان خواسته شود، در غیر این صورت تهیه‌کنندگان از بازیگران جوان در آثارشان استفاده نمی‌کنند. اگر بخواهند از آنها پول بگیرند به نظر خیانت است و کار درست نیست؛ بنابراین باید برای علاقه‌مندان به این عرصه ایجاد کار کرد و گزینه برگزاری این حجم کلاس و آموزش دادن این همه هنرجو در آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌ها چه فایده‌ای دارد. ما علاقه‌مندان خوبی داریم اما به دلیل عدم استفاده از آنها، انگیزه‌هایشان را از دست می‌دهند و دلسرد می‌شوند. متأسفانه امروز شرایط به گونه‌ای است که حتی اگر بازیگری، خوب کار کند باز هم خیلی او را تحویل نمی‌گیرند و این ایراد از سیستم است و باید این سیستم غلط و پر از اشکال سینمای ما سالم‌سازی شود تا چهره‌های جدید و جوان وارد عرصه شوند و بتوانند در این فضا فعالیت کنند.»

پیش از ورود به گزارش باید متذکر شویم که در همه مسائل همیشه این جوانان بوده‌اند که قدم جلو گذاشته و با استفاده از تجربه بزرگترها کارهای مهم و بنیادینی انجام داده و مشکلات را حل کرده‌اند. در زمان پیروزی انقلاب اسلامی همین موضوع رقم خورد، در طول دوران هشت سال دفاع مقدس با کم بودن جوانان جامعه رزم به بی‌حیاطی و مقابل اهرهای است که پیش ازین نداشتیم و حتی از فدا کردن جانانشان در راه دفاع از ناموس و آب و خاک نیز فروگذار نکردند، پس از پایان جنگ تحمیلی نیز همین ماجرا ادامه داشت، اما با تمام این تفاسیر مشخص نیست این عقیده که «جوانان نمی‌توانند از پس مشکلات برآیند و کار را باید به دست کاردان با تجربه سپرد و جوانان باید بنشینند و فقط به کار کردن بزرگترها نظاره کنند تا یاد بگیرند که کار کردن چگونه است. حال حتی اگر این پرسوه تماشا کردن و یاد گرفتن آنقدر طولانی شود که رنگ موهایشان مانند رنگ دندانهای سفید شود هم اشکالی ندارد. مهم این است که ما بزرگترها سر کار هستیم و درآمدی داریم و نمی‌دانیم، جوانان هر روز گاری که دارند، هر آرزویی که دارند، هر نیرو و بنیه کافی که دارند، مهم نیست، مهم این است که آنها نمی‌توانند» از کجا و بر اساس چه منطقی در ذهن برخی از دست اندرکاران حوزه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی شکل گرفته است. حتی این عقیده گاهی در ذهن برخی از افراد جلوتر هم رفته است و گاه با اینکه جوانان آموزش‌های لازم برای کسب مهارت‌های حرفه‌ای را آموخته‌اند باز هم مانع ورود آنها به بازار کار شده و برای این منطبق خود نیز دلایلی را بیان کرده‌اند. مثل اینکه به جوان می‌گویند: «نیروی که جوان یک نیاز نداریم، یا اینکه «هنرود در منزلتان نشینند، با شما تماس می‌گیریم» یا اینکه «منتاسب با شرایط شما فعلاً کار خاصی نداریم» و... این در حالیست که جوان یا جوانان مورد نظر مملو از انرژی، خلاقیت، پشتکار و نیاز به کار هستند، اما آنها را پس می‌زنیم. این موضوع به عرصه خاصی هم مربوط نمی‌شود و تمام مشاغل را کم و بیش در بر می‌گیرد. یکی از میان ده‌ها حوزه‌ای که جوانان با اشتیاق خواستار ورود به آن هستند، سینماست. هنر - صنعتی که بسیاری از همین جوانان را به سوای دیده شدن، مشهور شدن، طی کردن پله‌های ترقی و به اوج رسیدن به سمت خود فرا می‌خواند. هیچ اشکالی هم ندارد جوان جوای نام و جوای کار هومن سیدی، کامبیز درباز، پرویز پرستویی، جواد عزتی، مهتاب کرمانی، طناز طباطبایی، سحر دولتشاهی و... را بر پرده سینما می‌بیند، آنها را مراسم فوکل فیلم‌ها می‌بیند، در خیابان می‌بیند که همه از دور نگاهشان می‌کنند، به مستشان می‌روند و با آنها سلفی می‌گیرند و امضا طلب می‌کنند، زندگی شان را می‌بینند، درآمدشان را می‌بینند و هزار چیز دیگر. او با خود می‌گوید: «چرا من نه؟ چرا من نباید در آن جایگاه باشم؟» و با همین پرسش کمر همت می‌بندد و به سمت تحقق بخشیدن به آرزویش به جلو می‌رود، باید فیلم زیاد ببیند؟ خب می‌بیند. باید اطلاعات سینمایی‌اش را زیاد کند؟ این کار را هم انجام می‌دهد. باید دوره‌های بازیگری را نزد اساتید مطرح دانشگاه‌ها یا آموزشگاه‌های معتبر بازیگری بگذراند؟ خب می‌گذراند. او تمام مراحل را می‌گذراند تا به خواسته‌ای که در وجودش قرار

«در جستجوی خانه خورشید» در هنر و تخریب

مستند «در جستجوی خانه خورشید» به کارگردانی مهدی باقری از روز گذشته ۵ بهمن آکران خود را در سینماهای هنر و تخریب آغاز کرد. قرار است هر روز از آکران این مستند به یک نفر که به دلیلی اسمش با تهران پیوند خورده است، تقدیم شود. به گزارش اعتماد آنلاین، در خلاصه روایت این مستند آمده: «سال ۱۳۶۴ چند روز بعد از سالگرد تولدم به همراه پدر راهی بازار بودیم که در صد متری میدان شمس‌العماره...

شورای صنفی نمایش تعطیل شده؟

از دو روز پیش خبرهایی در فضای مجازی مبنی بر تعطیلی شورای صنفی نمایش به دلیل اعتراض به حمایت نکردن سازمان سینمایی و عمل نکردن به وعده‌های منتشر شده. همچنین گفته می‌شد که این شورا برای بازیگر تربیت می‌کنیم؟ چرا به آنها آموزش می‌دهیم؟ چرا پول وقتشان را هدر می‌دهیم که بیایند آموزش ببینند تا بلکه بازیگر شوند؟ اگر به بازیگر جدید نیاز نداریم چرا خودمان و آنها را سرکار می‌گذاریم؟ اصلاً اگر سینما به بازیگر جدید نیازی ندارد اساساً چرا باید اینهمه آموزشگاه بازیگری در سطح کشور وجود داشته باشد؟ وقتی آموزشگاه ایجاد می‌شود، وقتی مجوز تأسیس‌اش صادر می‌شود یعنی نیاز است که بازیگر تربیت کنیم، اگر نیاز است پس چرا وقتی که جوانان پرسوه آموزش را از سر می‌گذرانند آنها را با موضوعیت ورود مواجه می‌کنیم؟ عده‌ای معتقدند: «مگر ما آنها را آموزش می‌دهیم که حال باید پاسخ این پرسش را بدهیم؟» عده دیگری می‌گویند: «مگر تولیدات سینمایی در طول یکسال چقدر است که اینهمه بازیگر نیاز داشته باشد؟» برخی هم می‌گویند: «خودمان هر ۳۶۵ روز سال بیکاریم، حال بیاییم درهای سینما را باز کنیم تا کلی آدم جدید واردش بشوند؟ در این صورت که آن نان خالی که دست می‌آوریم هم دیگر نصیبمان نمی‌شود» در این میان برخی هم هستند که می‌گویند: «ما نه تنها مانعی برای ورود جوانان ایجاد نمی‌کنیم بلکه از این موضوع حمایت هم می‌کنیم، منتها موضوع این است که ما در سینما کاره‌ای نیستیم که بخواهیم سدهای ایجاد شده برای ورود جوانان به سینما را از میان برداریم» تمام این دلایل منطقی هستند و البته نشان می‌دهند که سینما با تمام اغواگری خاصی که برای جمع‌کنندگی از جوانان ایجاد کرده از بیماری خاصی رنج می‌برد، بیماری خاصی که شاید یک موضوع واحد به نظر بیاید، اما بی‌شک ریشه‌های زیادی دارد که در دل هنر هفتم در سرزمین ما ریشه دوانده است.

رقص قلم در «برج آزادی»

امروز دوشنبه ۶ بهمن ماه، نمایش ویدئو موزیک خوشنویسی راه ابریشم بر فراز برج آزادی تهران از ساعت ۱۸:۳۰ به اجرا در خواهد آمد و به مدت چهارشب در همین مکان از ساعت ۱۸:۳۰ الی ۲۰، ادامه خواهد داشت. همچنین به همین مناسبت نمایشگاه آثار پیشکوتان خوشنویسی ایران در برج آزادی نیز افتتاح خواهد شد. نخستین نمایشگاه بین‌المللی خوشنویسی راه ابریشم رقص قلم، اول بهمن ماه در شهر مشهد افتتاح شد. به گزارش اعتماد آنلاین، این رویداد هنری بین‌المللی با حضور سفیرای کشورهای شرکت‌کننده و جمعی از مقامات و اهالی فرهنگ و هنر و رسانه ۹ بهمن در مراسمی به کار خود پایان می‌دهد.

فرزندان خونبار» در آمریکا

آفتاب یزد: فیلم مستند «فرزندان خونبار» ساختهی آرمان قلی‌پور دشتکی به بخش مسابقه کوتاه جشنواره معتبر مستند «بیگ اسکای» آمریکا راه یافت. جشنواره Big Sky یکی از بهترین رویدادهای فیلم مستند جهان است که مورد تأیید آکادمی اسکار هم بوده و بهترین فیلم کوتاه این جشنواره، واجد شرایط رقابت در بخش اسکار کوتاه سال بعد خواهد شد. طبق اعلام قبلی، هجدهمین دوره جشنواره «بیگ اسکای» از ۱۹ تا ۲۸ فوریه ۲۰۲۱ در ایالت مونتای آمریکا برگزار خواهد شد که تا این زمان، برگزاری آن‌ها در دستور کار مسئولان جشنواره قرار گرفته است. «فرزندان خونبار» روایت دو برادر دو خواهر بالای ۲۰ سال است که تاکنون ازدواج نکرده‌اند و مردم روستا آنها را طلسم شده و نفرین شده می‌پندارند...

«حصار» در «شهرزاد»

نمایش «حصار» به نویسندگی و کارگردانی «یاسمن نصری» از دوشنبه سیزدهم بهمن ماه سال جاری در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه خواهد رفت. به گزارش ایسنا، در خلاصه داستان این نمایش آمده است: نیمه‌های شب هنوز چشمه‌هایم گرم نشده بود صدای بی‌قراری سگ‌ها و شمه‌اسب‌ها را شنیدم، گویی روح او بود در درون سگ‌ها و اسب‌هایش...

«والتر برنستاین» درگذشت

«والتر برنستاین» فیلمنامه‌نویسی که برای زن همسر یزید بوده و در زمانی که اصحاب امام حسین (ع) به اسارت گرفته و وارد شام می‌شوند او به حمایت از حضرت زینب (س) و دیگر یاران می‌پردازد و نقش معنوی این زن در حماسه عاشورا به روایتی که ما از این داستان داریم، هدف این اسخت کار خوبی به لحاظ محتوا، فرم و شکل ارائه شود.